

Straf verdiend

- Ik klim niet op die knol, zei Lynn.
 - Maar ze is lief!
 - Ik klim niet op die lieve knol.
- Renee hield de teugels stevig vast. Lynn vond dat heel belangrijk.
- Zet ze maar weg, zei Lynn.
 - Op stal, bedoel je.
 - Ook goed, als je het maar afhandelt. Tussen dat paard en mij wordt het toch nooit wat.
- Renee aaide het edele dier over haar snoet.
- En je bent zo'n schatje, zei ze tegen de merrie.
 - Ze is fantastisch, zei Lynn. Zet haar op stal en ik reciteer een sonnet voor haar.
 - Je bent gewoon geschrokken, zei Renee.
 - Ik? zei Lynn. Ik schrik van een paard dat een balk aan barrels trapt? Wat vreemd.
 - Dat was niet haar schuld, zei Renee. Ilse trok een witte zakdoek tevoorschijn.
 - Dat heb ik nou ook. Laatst nog, een oud vrouwtje nam een zakdoekje uit haar tas...
 - Oké, jij je zin, zei Renee. Ik zet haar al weg.
 - Op stal, zei Lynn. Je moet wel de juiste uitdrukking gebruiken.
- Renee keek haar vriendin met een gelaten blik aan.
- Ga maar alvast naar de kantine, zei ze toen.
 - Goed idee, zei Lynn. Ik denk dat ik een worstenbroodje neem.
 - Kom, zei Renee tegen de merrie. Dan gaan wij een lekker appeltje eten.
 - Nog beter, ik neem appelgebak. Jij ook?
 - Neem jij maar alvast. Ik ben nog even bezig.

Een half uur later stapte Renee de kantine binnen.

- Dat duurde lang, riep Lynn. Ze zat bij een raam dat uitzag op de lege binnenbak.

Renee liep naar haar toe en plofte op een stoel neer.

- Ik heb ze geborsteld...

Lynn wachtte op het vervolg, maar Renee zweeg.

- En nu lust je een koffie, zei Lynn. Ben je moe?
- Ja, ze wilde niet blijven staan.
- Ja, je wilt een koffie?
- Ook. En ik ben moe.

Lynn stond op en ging koffie halen. Even daarna stond het beertje op de tafel te dampen.

- Je bent stil, zei Lynn. Was ze zo lastig?
- Ik heb haar moeten straffen, zei Renee.
- Verdikkeme. Geen appeltje?
- Zeker niet, zei Renee. Dan moet ze maar niet zo eigenwijs doen.

Ilse kwam de kantine binnen. De vriendinnen groetten haar. Helaas kon ze niet blijven.

- Gelukkig maar, zei Lynn, nadat Ilse was vertrokken.
- Ze is best aardig.
- Tuurlijk. Het was toch haar schuld?

Renee schudde langzaam nee.

- Eigenlijk niet. Friesje is vandaag gewoon vervelend.
- Kijk eens aan, zei Lynn. Ze is dus niet zo lief.
- Vandaag niet, nee. Zullen we dadelijk gaan?
- Sorry, ik vergeet wat. Wil je appelgebak?

Renee schudde weer nee. Ze dronk voorzichtig van haar koffie.

Lynn nam haar vriendin achterdochtig op en zei toen:

- Het had dus verkeerd af kunnen lopen.

Renee blies in het bekertje en knikte.

- Ze had me alle hoeken van de binnenbak laten zien, zei Lynn.

Renee haalde haar schouders op.

- Nee... zei Lynn, dan neem je maar geen appelgebak.

- Ja, zuchtte Renee. Ik heb straf verdiend.